

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 10Sžd/11/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5012200596                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 20.08.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zuzana Ďurišová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:5012200596.3 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu A. narodeného XX. W., bytom X. O. XXXX/XXX, U., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Azariová & Ružbašán Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-69/2012zo dňa 11. júna 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/82/2012-94 zo dňa 15. januára 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/82/2012-94 zo dňa 15. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši č. ORPZ-LM-ODI2-P-91/2012 zo dňa 27. marca 2012, bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), e) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZoP“) pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) a § 4 ods. 2 písm. a), c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZCP“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 04. decembra 2011 o 00:05 hod. aj napriek tomu, že mal zadržaný vodičský preukaz vykonával jazdu na motorovom vozidle tov. Zn. Volvo XC 90, evidenčné číslo U. po komunikácii na ul. Partizánskej pri supermarkete COOP Jednota v Poprade v smere na Svit, kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Na výzvu hliadky sa podrobil vyšetreniu na

zistenie prítomnosti alkoholu dychovou skúškou, ktoré bolo vykonané o 00:05 hod. analyzátorom dychu typu ALCOTEST 7410: ARJM-0406 a ktorým mu bola zaznamenaná hodnota 0,15 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Na lekársky odber a vyšetrenie krvi sa nežiadal. Pri kontrole bolo zistené, že vodič mal zadržaný vodičský preukaz a nemal pri sebe osvedčenie o evidencii vozidla.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal a žalovaný rozhodnutím č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-69/2012 zo dňa 11. júna 2012 jeho odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že konanie i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo v súlade so zákonom a v priestupkovom konaní nebolo zistené porušenie práv žalobcu.

## II.

Konanie na súde I. stupňa

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote žalobu, ktorú krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú a podľa §250j ods. 1 O.s.p. je zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v správnom konaní bol správne a úplne zistený skutkový stav opierajúci sa o namerané hodnoty alkoholu v dychu počas riadenia motorového vozidla kalibrovaným a certifikovaným prístrojom Alcotest. Námietku žalobcu vo vzťahu k spochybniteľnosti merania príslušného alkoholu v dychu žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú s tým, že meranie bolo vykonané príslušným certifikovaným prístrojom a k technickej chybe došlo až pri tlačení uvedených záznamov o dychovej skúške z tlačiarne. Navyše samotný žalobca záznamy o dychovej skúške V danom čase a na danom mieste podpísal.

Rovnako za nedôvodné považoval i námietky týkajúce sa neoprávnene zadržaného vodičského preukazu i osvedčenia o evidencii motorového vozidla.

## III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že krajský súd nesprávne vyhodnotil protiprávny stav, keď žalovaný žalobcovi zadržával vyše roka osvedčenie o evidencii jeho vozidla napriek tomu, že pre to neboli splnené zákonné podmienky. Rovnako namietal, že krajský súd mal za preukázané, že tlačiareň k prístroju na meranie alkoholu v dychu nebolo možné nijako ovplyvniť, hoci žalovaný o tom nepredložil jediný dôkaz.

Navrhol preto odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok alebo ho zmeniť tak, že najvyšší súd zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania podľa pripojeného vyčíslenia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v zmysle stanovenia § 72 ods. 7 ZCP, ak dôvody zadržania osvedčenia o evidencii časť I alebo časť II podľa odseku 1 písm. a) alebo b) nepominú ani do 60 dní odo dňa jeho zadržania, vec sa postúpi obvodnému úradu. Z uvedeného teda vyplýva, že správne konanie o zadržanom osvedčení o evidencii vozidla a prípadnom následnom vyradení vozidla z evidencie nevykonáva orgán Policajného zboru, ako mylne tvrdí žalobca, ale obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, kde žalobca mal možnosť v správnom konaní predložiť správnomu orgánu svoje návrhy. Uviedol tiež, že vo veci zadržania osvedčenia o evidencii vozidla žalobcu nikdy nekonal žiadne odvolacie konanie.

Žalovaný naďalej zastáva názor, že žalobca dňa 4. decembra 2011 viedol vozidlo v čase, keď osvedčenie o evidencii vozidla mal zadržané a tým sa dopustil priestupku, aj keď v konečnom dôsledku mu bolo

zadržané osvedčenie o evidencii vozidla v roku 2012 vrátené.

K snahe žalobcu presvedčiť odvolací súd o skutočnosti, že na tlačiarňi prístroja môže obsluha prístroja svojvoľne meniť aj iné údaje okrem dátumu a času zaujíma žalovaný uviedol, že prístroje na zisťovanie prítomnosti alkoholu vo vydychovanom vzduchu a tlačiarne k nim, značky Dräger Alcotest 7410, používa Policajný zbor už viac ako 15 rokov a počas tejto doby nebolo zistené, aby obsluhujúci policajt mohol meniť iné údaje ako sú dátum a čas. Na základe uvedeného teda žalovaný ani nemohol predložiť dôkaz iný dôkaz ako svoje vyhlásenie.

Podľa názoru žalovaného naopak žalobca mal svoje tvrdenia o tom, že obsluha tlačiarne (policajt) môže na tlačiarňi svojvoľne meniť aj iné údaje, ako sú dátum a čas predložiť relevantné dôkazy, ako napríklad články uverejnené v odbornej tlači alebo možno rozsudok súdu, ktorým by bol odsúdený policajt za zneužitie právomoci verejného činiteľa pre zmenenie iných údajov ako sú dátum a čas na tlačiarňi. Takéto články v odbornej tlači alebo rozsudky súdov, však žalovanému do dnešného dňa nie sú známe a teda má za to, že obsluha tlačiarne (policajt) nemôže na tlačiarňi svojvoľne meniť iné údaje ako sú dátum a čas.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky  
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“, v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený 20. augusta 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c), e) a k) ZCP na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Podľa § 2 ods. 1 ZoP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c), e) a k) ZoP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu, ďalej ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v jeho organizme a ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách

a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1, písm. b) ZCP vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom (zákon č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, § 18 zákona č. 381/2001 Z.z., § 23 ods. 7, § 52 ods. 7, § 70 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, § 18 zákona č. 381/2001 Z.z., § 23 ods. 7, § 52 ods. 7, § 70 ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z.).

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) ZCP vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

Podľa § 4 ods. 2, písm. c) ZCP vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 70 ods. 6 cit. zákona orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie su alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

Podľa § 141 ods. 1 ZCP, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb.

Podľa § 141 ods. 5 písm. h) zákona č. 8/2009 Z.z., všeobecný predpis o správnom konaní sa nepoužije na zadržanie osvedčenia o evidencii časť I alebo časť 11, technického osvedčenia vozidla, evidenčného dokladu vydaného v cudzine a tabuľky s evidenčným číslom.

Podľa § 51 zákona ZoP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie skutku a uloženie sankcie.

Zo skutkových zistení jednoznačne vyplýva, že žalobca bol zastavený počas toho ako riadil osobné motorové vozidlo a mal v dychu 0,15 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Nejedná sa síce o stav ani miernej opitosti, avšak už takýto stav po požití alkoholických nápojov ovplyvňuje najmä pozornosť a sústredenie - čo sú nevyhnutne žiaduce vlastnosti pri riadení vozidla. Za takéhoto stavu vodič nesmie na jazdu použiť vozidlo, pretože predpoklad spôsobenia dopravnej nehody je pravdepodobný najmä pre ovplyvnenie alkoholom, než pre ostatné možnosti vyplývajúce zo situácie v cestnej premávke. Z dôvodu ochrany všetkých účastníkov cestnej premávky, vrátane žalobcu, a majetku, je nevyhnutné brániť a zabrániť v jazde všetkým osobám, ktoré sú pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok. To je účel ustanovenia priestupkového zákona, ktorý bol použitý na kvalifikáciu - právne posúdenie konania žalobcu.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal chyby v tlačení údajov nameraných prístrojom ALCOTEST 7410: ARJM-0406, odvolací súd, rovnako ako súd krajský vychádzal z prezumpcie správnosti podloženej dôkazom - certifikátom.

Z certifikátu o overení podľa § 15 zákona č. 142/2000 z.z. vyplynulo: Meradlo: analyzátor dychu, výrobca: Dräger, typ meradla: Alcotest 7410, výrobné číslo: ARJM-0406, overenie platí do: 4. mája 2012. Pod č. testu 006 je uložený zápis o dychovej skúške zo dňa 2. decembra 2011 v čase o 20:58 hod. s hodnotou 0,15 mg/l. Nepochybne bolo preukázané aj porušenie § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o cestnej premávke, nakoľko vodičský preukaz mal žalobca už pred uvedenou kontrolou zadržaný a jazdil

bez neho.

Žalovaný teda aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne preukázal správnosť údajov o množstve alkoholu v dychu žalobcu pri kontrole 4. decembra 2012 nameraných uvedeným prístrojom, pričom rozdiely v dátume, kedy bol údaj nameraný a dátume, ktorý bol uvedený na výstupnom doklade z tlačiarne, bol dostatočne presvedčivo vysvetlený ďalšími dôkazmi, výpoveďami členov policajnej hliadky, ktorí kontrolu vykonávali, záznamom hliadky zo 4. decembra 2012 a správou o výsledku objasňovania.

Rovnako odvolací súd nepovažoval za relevantnú námietku týkajúcu sa doby zadržania osvedčenia evidencie motorového vozidla a v plnej miere odkazuje nielen na správnosť údajov žalobcu uvedených vo vyjadrení k odvolaniu - o odňatí, či neodňatí osvedčenia o evidencii motorového vozidla nekoná policajný orgán a jeho výsledok nebol ani v prípade žalobcu dopredu zrejmý. Bolo teda povinnosťou žalobcu počas konania o zadržaní tohto osvedčenia, či jeho vrátení, zdržať sa protiprávneho konania - jazdy na osobnom motorovom vozidle bez takého osvedčenia. Postih za priestupok pre toto konanie žalobcu je preto v súlade so zisteným skutkovým stavom i zákonom.

Odvolací súd teda nezistil žiadne pochybenie, ani vady majúce vplyv na rozhodnutie vo veci samej, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

V podrobnostiach odvolací súd, v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.